

[Ministeren for skatter og afgifter]

fuldstændig nye toner fra socialdemokratiet, som jo medvirkede på helt loyal, men ikke helt nem måde til at få gennemført den realrentebeskatning, som giver staten store indtægter. Hr. Stavad ved jo bedre end nogen, at forholdet netop med realrenteskatten er det, at det er en skat, som ikke på nogen måde påvirker beskæftigelsen, og som de mennesker, som i hvert fald ikke får udbetalt aktuelle pensioner, overhovedet ikke mærker noget til i deres daglige økonomiske tilværelse. Jeg ved derfor ikke, hvad det er, hr. Stavad bebrejder regeringen i så henseende.

Det tredje punkt, registreringsafgiften for biler, har givet os betydelig større indtægter, end vi havde forudset, og det skyldes jo først og fremmest, at det er gået betydelig bedre med det økonomiske opsving, end selv vi havde forudset. Jeg kan ikke forlange, at hr. Stavad skal tro på, at den regering, der sidder, laver et stort økonomisk opsving, men det har faktisk været tilfældet, og det har bevirket større optimisme, det har bevirket, at folk har følt, at de har haft råd til at udskifte deres forældede biler med nogle nyere modeller, og det har navnlig betydet, at også erhvervslivet har fundet anledning til at investere i de varebiler og det transportmateriel, som er så fantastisk vigtigt for vort land.

Jeg oplyste forleden dag, at alene varebilernes antal er steget med 73 pct. i 1983 fra 1982, og det siger sig selv, at det har betydet meget væsentlige ekstraindkomster til staten. Er det det, man bebrejder regeringen, at der er skabt optimisme i erhvervslivet, at man har kunnet købe nye biler og således forny det produktionsapparat, der er tale om?

Jeg synes faktisk ikke, at denne snak om skattetrykket – det er jo sådan, man må karakterisere de udtalelser, som er faldet i dag – hører nogen steder hjemme. Statens indtægter er steget, uden at borgerne på noget punkt har mærket, at disse ekstraindtægter er kommet til staten, og i hvert fald uden at borgernes forbrugsmuligheder – og det er jo det afgørende – på nogen måde er blevet begrænset.

Så rejste hr. Stavad et spørgsmål i morges, som hører hjemme under samme kategori, idet hr. Stavad spurgte, om de, jeg tror, han sagde 6 mia kr., som staten forventer mere ind i 1985, nu også betyder en forhøjelse af skattetrykket.

Må jeg for det første sige om disse 6 mia kr., at de er jo en konsekvens af det fortrinlige lovforslag, som der er bred enighed om i folketinget, nemlig om fremskyndelse af årsopgørelsen, en lov, som rummer kolossale fordele for skatteyderne, først og fremmest derved, at man kan opgøre skatten meget, meget hurtigt, man får overskydende skat tilbage igen, og man får en længere frist til at indbetale restskatten, altså noget, der klart hænger sammen med hele den problematik, der ligger i, at vi skal forenkle selvangivelsen. Så vidt jeg erindrer, var det jo også i hr. Stavads parti, der var meget stor interesse for, at vi skulle forenkle selvangivelsen, og det er jo en videreførelse af den proces, vi har i lovforslaget om fremskyndet årsopgørelse.

Nu ved hr. Stavad jo udmærket – som enhver bankbestyrer – at regnskab er noget meget væsentligt, og det er en konsekvens af gennemførelsen af det lovforslag, at vi allerede i 1985 på grund af den fremskyndede årsopgørelse får et regnskabsmæssigt beløb ind på 6 mia kr., som vi ellers først ville have fået ind i 1986. Jeg er også sikker på, at enhver med noget kendskab til bankvæsen, regnskab og bogholderi vil vide, at det, at man placerer et beløb i et andet regnskabsår, ikke betyder, at beløbet skal indkræves to gange. Det er simpelt hen et tal fra 1986, der ryger ind i 1985. Regnskabsmæssigt vil det, som det korrekt er opgivet af mig til skatte- og afgiftsudvalget, betyde, at der vil være et større statistisk tal for skattetrykket i 1985 end i 1986, men det betyder selvfølgelig ikke, at borgerne skal betale mere i skat.

Alt dette drog hr. Stavad ind i debatten om dette ændringsforslag til lov nr. L 169, som socialdemokratiet har stillet. Også dette ændringsforslag er et klart udtryk for det, jeg kaldte den omvendte logik.

Forleden dag diskuterede vi her i folketinget regeringens redegørelse om en skattereform (*Munterhed*), og regeringen fremlagde sine ideer om en skattereform, som først og fremmest gik ud på, at vi skulle forenkle personfradraget, og derefter skulle vi hæve første skalatrin for at forøge proportionalstrækket.

Hvad er det, socialdemokratiet i skøn forning med fremskridtspartiet gør med dette ændringsforslag? Ja, de forøger personfradragene, og de forøger proportionalstrækket.